

DSC 40 (145)

smovce6557ce7b

BODY

Dobrý den,

Statutární město Ostrava magistrát - odbor dopravné správních činností		
ZPRACOV.	DOŠLO	C. DOPOR.
	23-06-2017	e-mail
UKL.ZNAK	PŘÍLOHY	POČET LISTU
S/K	č. J. 240 390	1

tímto si vás dovoluji zdvořile požádat, dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím o poskytnutí části spisu (konkrétně úřední záznam, oznámení o přestupku, zákres místa spáchání přestupku) dále také prosím o poskytnutí obsahu spisu a protokolu z ústního jednání ze dne 23. 5. 2017 včetně protokolu o výslechu svědků.

Jedná se o spis ve věci vedené pod sp. zn. S-SMO/104929/17/DSČ.

závěrem žádám o zaslání požadovaných informací na mailovou adresu

Děkuji Vám.

S pozdravem

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

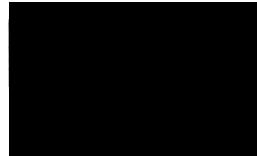
Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

Č. j.: SMO/240380/17/DSČ/
Sp. zn.: S-SMO/240380/17/DSČ/2
INF – 145/2017 zák. č. 106/1999 Sb.

Vyřizuje:
Telefon:

Fax:
E-mail:

Datum: 27. června 2017

Usnesení

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností podle ustanovení § 37 odst. 3 v návaznosti na ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), určuje žadateli

lhůtu **pěti pracovních dnů** ode dne doručení tohoto usnesení k doložení právního zájmu nebo jiného vážného důvodu na poskytnutí kopií listin ze spisového materiálu vedeného u zdejšího odboru dopravně správních činností pod sp. zn. S-SMO/104929/17/DSČ, neboť náhledem do tohoto spisového materiálu nebylo zmocnění k zastoupení prokázáno. K podání po této lhůtě, správní orgán dle ustanovení § 36 odst. 1 správního rádu, nepřihlédne.

Odůvodnění:

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností obdržel dne 23.06.2017 Vaši žádost podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), v níž požadujete poskytnutí informace formou části spisového materiálu, týkajícího se přestupku v provozu na pozemních komunikacích vedeného pod sp. zn. S-SMO/104929/17/DSČ.

V žádosti uvádíte, že požadujete poskytnutí listin ze spisu výše uvedené spisové značky – úřední záznam, oznámení o přestupku, zákres místa spáchání přestupku, obsahu spisu a protokolu z ústního jednání ze dne 23.5.2017.

Náhledem do spisového materiálu však bylo zjištěno, že žádost o informace podal subjekt, který není zmocnencem účastníka řízení, tudíž vzniká pochybnost, že účastník řízení takovéto zmocnění skutečně vydal. Pokud účastník řízení či jiná osoba mající na věci právní zájem požaduje s odkazem na informační zákon kopie z daného správního spisu, jde fakticky o realizaci procesního práva na seznámení se s obsahem spisu ve smyslu ustanovení § 38 odst. 2 správního řádu, a tudíž vás tímto vyzýváme k doložení právního zájmu nebo jiného vážného důvodu, aby mohla být žádost posouzena v režimu informačního zákona.

Spis příslušné spisové značky, jehož faktické okopírování části a zaslání žadatel požaduje, je správním spisem, a na základě ustanovení § 38 odst. 1 správního řádu mají právo nahlížet do spisu účastníci a jejich zástupci, kteří se tak mohou bezprostředně seznámit s jeho obsahem a rovněž mají právo na pořízení kopí listin z něj.

Ve smyslu ustanovení § 38 odst. 2 správního rádu umožní správní orgán jiným osobám nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem.

K předložení plné moci k zastupování se určuje lhůta 5 pracovních dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Vzhledem k tomu, že stanovení takového lhůty není v dispozici účastníka řízení či jeho zmocnence, nýbrž výhradně v dispozici správního orgánu vyzývá se [] k předložení právního zájmu nebo jiného vážného důvodu k poskytnutí kopii ze spisového materiálu, ve lhůtě **pěti pracovních dnů** ode dne doručení tohoto usnesení.

Nad rámec se lze odkázat zejména na rozsudek NSS ze dne 13.8.2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, ve kterém se uvádí: „Právě požadavek komplexnosti úpravy splňuje institut nahlížení do spisu podle § 38 správního rádu. Ten totiž upravuje jak okruh osob, jímž takové právo svědčí (odst. 1, 2 – žalobci ve zde posuzovaném případě takové právo jednoznačně svědčilo), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Rozhodnutí, jímž je vysloveno, že se nepovoluje nahlížet do správního spisu (odst. 5), je navíc přezkoumatelné ve správním soudnictví (...). Z uvedeného je patrné, že ustanovení § 38 zakotvuje natolik komplexní postup při poskytování informací, který je podředitelný pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím“ a dále: „Vzhledem k tomu, že nahlížení do spisu podle § 38 správního rádu je natolik zvláštní procedurou, se zákon o svobodném přístupu k informacím vůbec neužije. Výslově to stanoví § 2 odst. 3 tohoto zákona [Zákon se nevztahuje na poskytování (...) informací podle zvláštního právního předpisu].“ V nyní účinném znění § 2 odst. 3 cit. Zákona zní: „Zákon se nevztahuje na poskytování informací (...), pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování...“, to však na výše vyloženém stanovisku NSS nic nemění, neboť jde jen o jinou formulaci téhož.

Tento právní názor lze rovněž opřít o rozsudek NSS čj. 9 Ans 7/2012 - 56, ve kterém se mimo jiné uvádí, že „Přesvědčení povinného subjektu o tom, že požadovaná informace nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, nezbavuje tento subjekt povinnosti vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona podané v režimu tohoto zákona. Závěr o tom, že se jedná o informaci, jejíž poskytování upravuje zvláštní zákon (§ 2 odst. 3 informačního zákona), v sobě již zahrnuje věcné posouzení žádosti, jež musí být možné přezkoumat v odvolacím, případně v navazujícím soudním řízení.“.

Neprokáže-li žadatel, který není účastníkem řízení, právní zájem či vážný důvod v určené lhůtě, bude správní orgán mít za to, že není oprávněn vystupovat jménem zmocnitele. Současně správní orgán stanovil, že k podání podanému po této lhůtě dle ustanovení § 36 odst. 1 správního rádu nepřihlédne.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů od jeho oznámení ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje odboru dopravy a to prostřednictvím Magistrátu města Ostravy, který usnesení vydal. Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení usnesení, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené usnesení připraveno k vyzvednutí. Podané odvolání nemá odkladný účinek.

„otisk úředního razítka“

Statutární město Ostrava magistrát - odbor dopravně správních činností		
ZPRACOV.	DOSLO	C. DOPOR.
04-07-2017		
UKL.ZNAK 83	PRILHY C.J. SK.ZN./LH 31/	POČET LISTU 252 781

Dobrý den,

BODY

u zdejšího správního orgánu jsem dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, dále jen „Infz“, žádal o poskytnutí části spisu, vedeného ve věci sp. zn. S-SMO/104929/17/DSČ.

Usnesením ze dne 27. 6. 2017 jsem byl vyzván, abych doložil právní zájem pro nahlízení do spisu. K tomuto uvádím, že nežádám v režimu zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ale právě v režimu Infz. Dle mého názoru proto není nutné dokládat právní zájem, neboť nežádám o nahlízení do spisu dle správního řádu, ale o poskytnutí informací ze spisu v režimu Infz. Na podporu svého tvrzení uvádím, že v rozhodnutí č.j. JMK 136235/2013, sp.zn. S-JMK 136235/2013/OD, ze dne 3.12.2013 Krajský úřad Jihomoravského kraje uvedl:

„Podstata věci spočívá v posouzení, zda žadatel jako účastník řízení o přestupku může úspěšně požádat o informace v režimu zák. č. 106/1999 Sb., pokud usiluje o informace ze spisu, jež je v jeho věci veden. Jestli tedy správní řád upravující nahlízení do spisu představuje v těchto případech speciální pravidla vůči zák. č. 106/1999 Sb. v tom směru, že zák. č. 106/1999 Sb. se ani v případě žádosti o informace vůbec nepoužije.“

Podle § 2 odst. 3 zák. č. 106/1999 Sb. se tento zákon nevztahuje na poskytování informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací. Podle zák. č. 106/1999 Sb. by se tedy žádosti o informace vyžadující kopie správních spisů nebo jejich částí nevyřizovaly tehdy, jestliže by správní řád (příp. jiný předpis) komplexně stanovil režim poskytování informací.

Otázkou vzájemného poměru nahlízení do spisu v rámci správního řízení a poskytování informací podle zák. č. 106/1999 Sb. se zabýval opakovaně i NSS a judikatura v této věci se již ustálila, byť dříve procházela vývojem. Totéž platí o názorech odborné veřejnosti. Podrobně a celistvě se nastíněno otázkou a jejím řešením zabývá např. ministerstvo vnitra ve svém Metodickém doporučení k postupu povinných subjektů podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, jež je dostupné na adrese

<http://www.mvcr.cz/odk2/clanek/zakon-c-106-1999-sb-o-svobodnem-pristupu-k-informacim.aspx>. V něm je mimo jiné i zmíněna relevantní judikatura. KrÚ JMK, OD z tohoto dokumentu cituje (bez odkazů na poznámky pod čarou):

„Ustanovení správního řádu o nahlízení do spisu však potřebný komplexní charakter nevykazují; oba instituty mají nadto odlišnou právní povahu. Zatímco postup žadatele o informace v režimu Infz je realizací hmotného práva, garantovaného předpisy ústavního pořádku (čl. 17 Listiny), úprava správního řádu, jakožto procesního předpisu, stanoví postup uplatnění procesního práva účastníků řízení (a za stanovených podmínek jiných osob) seznámit se s obsahem spisu formou (fyzického) nahlédnutí. Taková procesní úprava proto nikterak nevylučuje možnost uplatnění hmotného práva na informace cestou podání žádosti dle Infz, jejímž předmětem je obdržení požadovaných informací jinou formou než fyzickým nahlédnutím u správního orgánu. Správní řád je proto ve vztahu k Infz zvláštní úpravou pouze ve vztahu k nahlízení do spisu a uplatní se proto jen v případě žádostí, které jsou svým obsahem žádostmi o nahlédnutí do spisu.“

Požaduje-li naproti tomu žadatel s odkazem na Infz poskytnutí informací ze správního spisu jinou formou (zasláním kopí listin či sdělením konkrétních údajů), uplatní se plně režim vyřízení žádosti stanovený Infz. Není přitom rozhodné, požaduje-li takto informace účastník řízení či jiná osoba – jediným kritériem určení právního režimu vyřízení žádosti je její obsah ve výše zmíněném ohledu, tedy je-li požadováno nahlédnutí do spisu, nebo jiná forma poskytnutí informace.

Postup povinných subjektů, spočívající v paušálním odpírání poskytování informací ze správních spisů s odkazem na správní řád, resp. v nevyřizování takové žádosti v režimu Infz, proto z výše uvedených důvodů není v souladu se zákonem a představuje zásah do ústavně zaručeného práva na přístup k informacím o činnosti veřejné správy.

Chybou je i postup povinného subjektu, který považuje žádost o informace vztahující se ke správnímu řízení „automaticky“ za žádost o nahlédnutí do spisu pouze z toho důvodu, že z dané žádosti (odkazující na Infz) není jednoznačně zřejmé, je-li žádáno poskytnutí informací jinou formou než nahlédnutím. V

BODY

takovém případě je na místě postupovat dle § 14 odst. 5 písm. b) Infz a vyzvat žadatele k upřesnění žádosti. Pouze v případě, že by žadatel na základě této výzvy vyjádřil úmysl nahlédnout do spisu, má být žádost vyhodnocena jako žádost dle § 38 správního řádu a v jeho režimu má správní orgán postupovat.“

„V režimu Infz tedy postupuje povinný subjekt v situaci, kdy žadatel svým podáním tento právní režim založí. V takovém případě je povinností povinného subjektu požadované informace poskytnout, s výjimkou informací, u nichž je dle Infz dán některý z důvodů pro jejich neposkytnutí. Povinný subjekt bude tedy postupovat při vyřízení žádosti v intencích § 12 Infz, dle něhož všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon.“

Podřazení žádostí o informace ze správních spisů režimu Infz tedy bez dalšího neznamená povinnost poskytnout tyto informace v plném rozsahu; u řady informací obsažených ve spisech bude naopak třeba aplikovat jejich ochranu a s využitím některého z důvodů dle Infz tyto informace neposkytnout (s tím, že v těchto případech bude třeba vydat rozhodnutí o /částečném/ odmítnutí žádosti ve smyslu § 15 Infz).“

Z judikatury lze potom odkázat na rozsudek NSS ve věci zn. 6 As 52/2007 [„žádost o informace (byť by byly obsaženy ve správních spisech) podanou dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, nelze odmítnout s odůvodněním, že jde o žádost o nahlédnutí do spisu dle § 23 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správném řízení (správní řád). Správní orgán posoudí, zda je informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím oprávněn poskytnout či nikoliv“], případně na výše citovaný rozsudek ve věci 9 Ans 7/2012. Rovněž i odborná literatura se kloní k tomu, že informace ze správního spisu lze získat i prostřednictvím žádosti v režimu zák. č. 106/1999 Sb., viz např. Zákon o svobodném přístupu k informacím, Komentář, JUDr. Adam Furek, Mgr. Lukáš Rothanzl, Linde Praha, akciová společnost, 2010, str. 49 - 50.“

Pokud se správní orgán obává o osobní údaje účastníků řízení, podotýkám, že žádané části spisu lze poskytnout rovněž v anonymizované verzi, kdy nebudou osobní údaje účastníků řízení sděleny třetím osobám – mě jakožto žadateli.

Závěrem tedy sděluji že na své žádosti o poskytnutí částí spisu, kterou jsem zaslal správnímu orgánu nadále trvám a s ohledem na výše uvedené rozhodnutí žádám o její kladné vyřízení. O poskytnutí informacím žádám z důvodu plnění svých studijních povinností.

Dovolují si tedy ještě jednou požádat správní orgán, aby mi mnou požadované části spisu zaslal v elektronické podobě do mailové schránky [REDACTED]

Děkuji Vám.

S pozdravem

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

Č.j.: SMO/265335/17/DSČ/
Sp.zn.: S-SMO/240380/17/DSČ/4
INF - 145/2017/zák. č. 106/1999 Sb.

V Ostravě dne 17. července 2017

R O Z H O D N U T Í

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl, že žádost, kterou dne 23.06.2017 podal ve smyslu ustanovení § 4 téhož zákona

[REDAKTOVÁNO] ve věci poskytnutí informace zasláním části spisu, a to konkrétně úředního záznamu, oznámení o přestupku, zákresu místa spáchání přestupku, obsahu spisu a protokolu z ústního jednání ze dne 23.5.2017 včetně protokolu o výslechu svědků ze spisu vedeného pod sp. zn. S-SMO/104929/17/DSČ, se ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 téhož zákona,

o d m í t á .

O d ú v o d n ě n í

Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, byla doručena dne 23.06.2017 žádost [REDAKTOVÁNO] o poskytnutí informace podle ustanovení § 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve které požaduje zaslání části spisu, a to konkrétně úředního záznamu, oznámení o přestupku, zákresu místa spáchání přestupku, obsahu spisu a protokolu z ústního jednání ze dne 23.5.2017 včetně protokolu o výslechu svědků, ze spisu vedeného u Magistrátu města Ostrava pod sp. zn. S-SMO/104929/17/DSČ, a to v souvislosti se správním řízením vedeným pro porušení podmínek provozu na pozemních komunikacích a následnou objektivní odpovědností provozovatele vozidla za správní delikt podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

Magistrát města Ostravy vede řízení o správním deliktu, neboť provozovatel vozidla podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.

Ve vztahu k podané žádosti je především nutno zdůraznit, že žadatel o informace [REDAKTOVÁNO] není účastníkem ani zmocněncem v řízení o správním deliktu, který je veden pod sp. zn. S-SMO/104929/17/DSČ, tudíž nelze dovozovat jaký právní zájem nebo jiný vážný důvod k poskytnutí části spisového materiálu je spatřován.

Vzhledem k tomu, že žádost o informaci podal subjekt, který není zmocněncem účastníka řízení, čímž vznikla pochybnost, že účastník řízení takovéto zmocnění skutečně vydal, bylo dne 27.06.2017 vydáno usnesení k doložení právního zájmu nebo jiného vážného důvodu, aby bylo možno žádost posoudit v režimu informačního zákona. Dne 03.07.2017 bylo povinnému subjektu doručeno podání, ve kterém jsou citována jednak jednotlivá ustanovení InfZ, jakož i články a rozsudky NSS týkající se dotčeného zákona v jehož závěru je uvedeno, že žadatel na své žádosti o poskytnutí části spisu nadále trvá a s ohledem na rozhodnutí uvedená v podání žádá o její kladné vyřízení.

Judikatura Nejvyššího správního soudu týkající se práva na informace a jeho vztahu k právu na nahlížení do spisu podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se v průběhu času názorově vyvíjela, a to i v návaznosti na samotné změny právní úpravy, týkající se jak změny správního řádu, tak změny zákona o informacích. Novější judikatura Nejvyššího správního soudu se přitom ustálila na názoru, že právní úprava institutu nahlížení do spisu podle (nového) správního řádu je natolik komplexní, že vylučuje aplikaci zákona o svobodném přístupu k informacím, včetně případů, kdy účastník řízení požaduje informaci v podobě kopie správního spisu.

V tomto směru se lze odkázat zejména na rozsudek NSS ze dne 13.8.2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, ve kterém se uvádí: „Právě požadavek komplexnosti úpravy splňuje institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Ten totiž upravuje jak okruh osob, jímž takové právo svědčí (odst. 1, 2 – žalobci ve zde posuzovaném případě takové právo jednoznačně svědčilo), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Rozhodnutí, jímž je vysloveno, že se nepovoluje nahlížet do správního spisu (odst. 5), je navíc přezkoumatelné ve správním soudnictví (...). Z uvedeného je patrné, že ustanovení § 38 zakotvuje natolik komplexní postup při poskytování informací, který je podřaditelný pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím“ a dále: „Vzhledem k tomu, že nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou, se zákon o svobodném přístupu k informacím vůbec neužije. Výslovně to stanoví § 2 odst. 3 tohoto zákona [Zákon se nevztahuje na poskytování (...) informací podle zvláštního právního předpisu].“ V nyní účinném znění § 2 odst. 3 cit. Zákona zní: „Zákon se nevztahuje na poskytování informací (...), pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování...“, to však na výše vyloženém stanovisku NSS nic nemění, neboť jde jen o jinou formulaci téhož.

Tento právní názor lze rovněž opřít o rozsudek NSS čj. 9 Ans 7/2012 - 56, ve kterém se mimo jiné uvádí, že „Přesvědčení povinného subjektu o tom, že požadovaná informace nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, nezbavuje tento subjekt povinnosti vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona podané v režimu tohoto zákona. Závěr o tom, že se jedná o informaci, jejíž poskytování upravuje zvláštní zákon (§ 2 odst. 3 informačního zákona), v sobě již zahrnuje věcné posouzení žádosti, jež musí být možné přezkoumat v odvolacím, případně v navazujícím soudním řízení.“.

Úprava obsažená v ustanovení § 2 odst. 3 InfZ slouží k tomu, aby se nezdvojovala úprava přístupu k informacím, nikoliv aby bylo přístupu k informacím zamezeno. Účelem zákona o svobodném přístupu k informacím totiž není nahradit postup upravený v režimu zvláštních předpisů. Nejvyšší správní soud ve svých závěrech setrvale vychází z toho, že široce pojatý svobodný přístup k informacím ve veřejné sféře je jednou z nejefektivnějších cest k transparenci veřejné moci, k její všeestranné, účinné a kontinuální veřejné kontrole a jedním z nástrojů snižujících možnosti jejího zneužívání. Na druhé straně však nelze přehlédnout, že kverulační, zjevně šikanózní, či dokonce pracovní kapacitu orgánů veřejné moci z různých důvodů cíleně paralyzující výkon tohoto práva může mít významné negativní důsledky, které za určitých okolností mohou poprít dokonce i smysl a účel práva na svobodný přístup k informacím.

Spis příslušné spisové značky, jehož faktické okopírování části a zaslání žadatel požaduje, je tedy správním spisem, a na základě ustanovení § 38 odst. 1 správního řádu mají právo nahlížet do spisu účastníci a jejich zástupci, kteří se tak mohou bezprostředně seznámit s jeho obsahem a rovněž mají právo na pořízení kopii listin z něj.

Ve smyslu ustanovení § 38 odst. 2 správního řádu umožní správní orgán jiným osobám nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem.

Z podané žádosti o informace, a z jejího obsahu je zřejmé a prokazatelné, že osoba žadatele o informace ██████████ není účastníkem či zmocněncem v daném řízení a není ani osobou, která prokázala právní zájem nebo jiný vážný důvod k poskytnutí kopie části spisového materiálu. Nadto nutno zdůraznit, že s osobou účastníka řízení je vedeno několik dalších řízení, ve kterých je převážně zastoupena společností ODVOZ

VOZU s.r.o., (např. S-SMO/019403/17/DSČ, S-SMO/248892/17/DSČ, S-SMO/070378/17/DSČ aj.) a rovněž u kterých si společnost podala žádosti o informace formou zaslání části spisů. I v tomto řízení, které je vedeno pod sp. zn. S-SMO/104929/17/DSČ, je účastník zastoupen jiným zmocněncem, který má právo využít ustanovení § 38 odst. 1 správního rádu.

Postup, který zvolil žadatel o informace, v návaznosti na činnost společnosti ODVOZ VOZU s.r.o., která v mnoha dalších řízeních zastupuje účastníka řízení, lze tudíž považovat za vědomé jednání, které je rozporné se smyslem a obsahem InfZ, a je možné jej posuzovat jako zneužití práva. Takováto osoba postupuje formálně podle zákona, avšak hlavním cílem je zcela něco jiného než dosažení účelu zákona, tudíž takové jednání nepožívá ochrany. Zákaz zneužití práva je pravidlem vnitrostátního práva, které vyplývá z materiálního pojetí právního státu, založeného na vůdčích hodnotách, ale i na úctě k harmonickému sociálnímu řádu tvořenému právem a odepření ochrany jednání, které práva vědomě a zámerně zneužívá. Konkrétně v daném případě, lze žádost [REDACTED] o poskytnutí informace, hodnotit jako obcházení zákonné úpravy, a proto povinný subjekt rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a žádost odmítl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy a chytrého regionu, a to prostřednictvím podání u povinného subjektu - Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začíná plynout dnem následujícím po dni doručení písemnosti adresátovi, přičemž v případě, kdy adresát nebyl při doručení písemnosti zastílen, a písemnost byla uložena u doručovatele, se podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu pokládá písemnost za doručenou desátým dnem od data uložení. V souladu s ustanovením § 85 odst. 1 správního řádu má včas podané odvolání odkladný účinek. Podle ustanovení § 82 odst. 2 musí mít podané odvolání náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, tedy z něj musí být patrné, kdo odvolání činí, proti kterému rozhodnutí směruje, v jakém rozsahu je napadáno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy.

„otisk úředního razítka“

Rozdělovník: 1 x [REDACTED]
1 x spis

Statutární město Ostrava
magistrát - odbor dopravně správních činností

ZPRACOV.	DOSLO	C. DOPOR.
	02-08-2017	e-mail
UKL.ZNAK S/1	PŘÍLOHY 286 982	POČET LISTU 1
SK.ZN./LH	C. J.	

Magistrát města Ostravy
Prokešovo náměstí 8
729 30 Ostrava

(145)

DSC 40

Dobrý den,

tímto podávám odvolání proti rozhodnutí ze dne 17. 7. 2017 č. j.
SMO/265335/17/DSČ/ o odmítnutí poskytnutí informací.

S pozdravem

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

Vaše značka:

Ze dne:

Č. j.: SMO/288245/17/DSČ

Sp. zn.: S-SMO/240380/17/DSČ/6

Vyřizuje:

Telefon:

Fax:

E-mail:

Datum: 2. srpna 2017

USNESENÍ

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností podle ustanovení § 37 odst. 3 v návaznosti na ustanovení § 39 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), určuje

Lhůtu **pěti pracovních dnů** ode dne doručení tohoto usnesení k doplnění podaného odvolání o náležitosti uvedené v ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu, a to o důvody odolání, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá, a dále v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, které mu předcházelo. K podání po této lhůtě, správní orgán dle ustanovení § 36 odst. 1 správního řádu, nepřihlédne.

O d ú v o d n ē n í

Dne 01.08.2017 bylo Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, jako povinnému subjektu podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), doručeno odvolání, které směruje vůči rozhodnutí vedeném pod. sp. zn. S-SMO/240380/17/DSČ, kterým bylo ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 InfZ odmítnuto poskytnutí informace, týkající se spisového materiálu vedeného pod sp. zn. S-SMO/104929/17/DSČ.

Doručené odvolání však nemá náležitosti uvedené v ustanovení § 82 odst. 2 s poukazem na ustanovení § 37 odst. 2 zákona správního řádu, a proto ve smyslu ustanovení § 37 odst. 3 téhož zákona vyzýváme jmenovaného k doplnění podaného odvolání o důvody odvolání, v jakém rozsahu rozhodnutí napadá a v čem spatřuje rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo, přičemž se k tomuto úkonu, doplnění odvolání, stanoví přiměřená lhůta **pěti pracovních dnů** ode dne doručení tohoto usnesení. Současně správní orgán stanovil, že k podání podanému po této lhůtě dle ustanovení § 36 odst. 1 správního řádu nepřihlédne.

Č. j.: SMO/492617/16/DSČ/
Sp. zn.: S-SMO/343569/16/DSČ

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho oznámení ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje odboru dopravy a chytrého regionu a to prostřednictvím Magistrátu města Ostravy, který usnesení vydal. Lhůta pro podání odvolání se počítá ode dne následujícího po doručení písemného vyhotovení usnesení, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené usnesení připraveno k vyzvednutí. Podané odvolání nemá odkladný účinek.

"otisk úředního razítka"

Magistrát města Ostravy
Prokešovo náměstí 8
729 30 Ostrava

DOPLNĚNÍ ODVOLÁNÍ PROTI ROZHODNUTÍ Č. J. SMO/265335/17/DSČ)

Dobrý den,

odvolatel doplňuje odvolání proti rozhodnutí ze dne 17. 7. 2017 č. j. SMO/265335/17/DSČ, jímž byla odmítnuta žádost o informace, kterou odvolatel jakožto žadatel podal dne 23. 6. 2017 Magistrátu města Ostravy jakožto povinnému subjektu (dále jen „povinný subjekt“).

I.

Dne 23. 6. 2017 odvolatel žádal u Magistrátu města Ostravy o poskytnutí částí spisu vedeného ve věci sp. zn. S-SMO/104929/17/DSČ. Na tuto žádost odvolatele bylo reagováno výzvou správního orgánu ze dne 27. 6. 2017, aby doložil právní zájem či jiný vážný důvod na poskytnutí kopií jím požadovaných listin, neboť nahlédnutím do spisového materiálu vedeného v této věci bylo zjištěno, že odvolatel není zmocněncem v daném řízení.

V doplnění své žádosti odvolatel povinnému subjektu uvedl, že žádá o poskytnutí informací v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím, a nikoliv režimu správního řádu. Uvedl rovněž rozhodnutí, o které opírá svou argumentaci, dále také uvedl, že osobní údaje z odvolatelem požadovaných materiálů mohou být anonymizovány, závěrem odvolatel uvedl, že žádá informace z důvodu plnění studijních povinností.

Povinný subjekt odvolatelem podanou žádost o informace, přesto zamítl, kdy zopakoval, že osoba odvolatele není účastníkem řízení ani zmocněncem či jinou osobou, která by měla na nahlížení do spisu právní zájem.

Proti této úvaze správního orgánu odvolatel namítám že povinný subjekt zastává nesprávné stanovisko, neboť žádost odvolatele nemá být posuzována jako žádost o nahlížení do spisu v režimu správního řádu, ale jako žádost o poskytnutí informací v režimu zákona o svobodném přístupu.

Povinný subjekt ve svém odůvodnění rozhodnutí argumentuje především rozsudkem NSS ze dne 13.8.2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, dle kterého: „*Právě požadavek komplexnosti úpravy splňuje institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Ten totiž upravuje jak okruh osob, jímž takové právo svědčí (odst. 1, 2 – žalobci ve zde posuzovaném případě takové právo jednoznačně svědčilo), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Rozhodnutí, jímž je vysloveno, že se nepovoluje*

nahlížet do správního spisu (odst. 5), je navíc přezkoumatelné ve správním soudnictví (...). Z uvedeného je patrné, že ustanovení § 38 zakotvuje natolik komplexní postup při poskytování informací, který je podřaditelný pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím".

Povinný subjekt však opomněl, že rozsudek Nejvyššího správního soudu se zabýval vztahem ustanovení § 38 správního řádu a použitím zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím v situaci, kdy žadatel žádal poskytnutí kopie celého správního spisu. K tomu srov. výnatek z výše cit. rozhodnutí NSS: „**V žádosti žalobce požadoval poskytnutí informace o obsahu celého spisu a kopii celého spisu Odboru stížností a kontroly Policie ČR, Správy hlavního města Prahy, týkajícího se vyřizování stížnosti žalobce a pana T. H. ze dne 17. 9. 1992 na protiprávní chování příslušníka Policie ČR.**“. K tomu, že ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím se užije v situaci, kdy je žádostí o informace požadováno poskytnutí kopie celého správního spisu, se lze rovněž odkázat na rozsudek, který cituje povinný subjekt v odůvodnění svého rozhodnutí, tj. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.8.2008, čj. 2 As 38/2007 – 78: „**Nejvyšší správní soud je toho názoru, že ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím je třeba užít právě v případě, kdy žadatel požaduje kompletní správní spis ve své věci.**“

Odvolatel ve své žádosti žádal poskytnutí pouze částí správního spisu vedeného pod sp. zn. S-SMO/104929/17/DSČ, nikoliv poskytnutí kopie celého spisu v dané věci. Nadto lze uvést, že odvolatel není účastníkem daného řízení, tedy se nejedná o spis vedený ve věci odvolatele, tj. ve věci kde by odvolatel byl účastníkem řízení. Z uvedeného vyplývá, že v situaci, kdy odvolatel žádal poskytnutí částí spisu, nikoliv jeho kompletní kopie, vedeného pod sp. zn. S-SMO/104929/17/DSČ a zároveň žadatel nebyl a není účastníkem řízení vedeného v této věci, pak není namísto aplikovat § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím a neposkytnout požadované informace s odkazem na úpravu obsaženou v ustanovení § 38 správního řádu.

Žádost o informace podaná v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím představuje realizaci hmotného práva, které je garantováno čl. 17 Listiny základních práv a svobod, zatímco úprava obsažená ve správním řádu, který je procesním předpisem, stanoví postup uplatnění procesního práva účastníků řízení (za určitých podmínek také jiných osob) seznámit se s obsahem spisu. Dle ustanovení § 38 správního řádu je formou tohoto seznámení (fyzické) nahlédnutí.

Procesní úprava obsažená ve správním řádu však nijak nevylučuje možnost uplatnění hmotného práva na informace skrze podání žádosti o informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím, kdy je z ní zjevné, že se žadatel domáhá obdržení požadovaných informací jinou formou, než je fyzické nahlédnutí do spisu u správního orgánu.

Odvolatel má za to, že požadoval-li poskytnutí částí spisu jinou formou než nahlédnutím do spisu, měl povinný subjekt tyto požadované informace poskytnout a nikoli odmítnout jeho žádost s odkazem na zvláštní úpravu obsaženou v ustanovení § 38 správního řádu.

Dále je možné konstatovat, že správní řád nevylučuje možnost žádat o informace dle zákona č. 106/1999. Sb, o svobodném přístupu k informacím.

Lze uzavřít, že správní řád je ve vztahu k zákonu o svobodném přístupu k informacím zvláštní úpravou pouze pokud se jedná o (fyzické) nahlížení do spisu, tedy ustanovení § 38 správního řádu se uplatní jen tehdy, když ze žádosti o informace obsahově vyplývá, že se jedná o žádost o nahlédnutí do spisu dle ustanovení § 38 správního řádu.

II.

Odvolatel dále namítá, že nežádal o nahlížení do spisu, jeho žádost proto nebyla podřaditelná pod ustanovení § 38 správního řádu, tím pádem nebylo na místě, aby odvolatel dokládal jakýkoliv právní zájem, který by odůvodňoval poskytnutí požadovaných informací. V případě jiných osob, než účastníků řízení však není povinný subjekt při vyřizování žádosti dle zákona o svobodném přístupu k informacím oprávněn ověřovat jejich právní zájem [srov. podpůrně rozsudek NSS č. j. 6 As 40/2004-62]

Odvolatel proto namítá, že povinný subjekt postupoval nesprávně, když žádost odvolatele o poskytnutí části spisu vedeného ve věci pod sp. zn. S-SMO/104929/17/DSČ, odmítl, s odůvodněním, že ji posuzoval jako žádost o nahlížení do spisu, a nikoliv jako žádost o poskytnutí informací v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím.

Povinný subjekt žádost odvolatele posoudil jako zneužití práva, jež nepožívá právní ochrany. Povinný subjekt tento svůj závěr opřel o následující úvahu: „*Nadto nutno zdůraznit, že s osobou účastníka řízení je vedeno několik dalších řízení, ve kterých je převážně zastoupena společnost ODVOZ VOZU s.r.o.,*

(např. S-SMO/019403/17/DSČ, S-SMO/248892/17/DSČ, S-SMO/070378/17/DSČ aj.) a rovněž u kterých si společnost podala žádosti o informace formou zaslání části spisů. Postup, který zvolil žadatel o informace, v návaznosti na činnost společnosti ODVOZ VOZU s.r.o., která v mnoha dalších řízeních zastupuje účastníka řízení, lze tudíž považovat za vědomé jednání, které je rozporné se smyslem a obsahem InfZ, a je možné jej posuzovat jako zneužití práva. Takováto osoba postupuje formálně podle zákona, avšak hlavním cílem je zcela něco jiného než dosažení účelu zákona, tudíž takové jednání nepožívá ochrany. Zákaz zneužití práva je pravidlem vnitrostátního práva, které vyplývá z materiálního pojetí právního státu, založeného na vůdčích hodnotách, ale i na úctě k harmonickému sociálnímu řádu tvořenému právem a odepření ochrany jednání, které práva vědomě a záměrně zneužívá. Konkrétně v daném případě, lze žádost o poskytnutí informace, hodnotit jako obcházení zákonné úpravy, a proto povinný subjekt rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a žádost odmítl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.“

Odvolatel namítá, že jeho žádost není obcházením zákona a zneužitím práva, jak se mylně domnívá povinný subjekt. Odvolatel ve své žádosti jednoznačně uvedl, o jaké informace žádá, na výzvu správního orgánu uvedl i důvody, pro které žádá poskytnutí požadovaných informací (plnění studijních povinností).

Povinný subjekt sice žádost odvolatele vyřídil v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím, ale s odkazem na zvláštní úpravu obsaženou ve správním řádu, která však v daném případě neměla být aplikována, k tomu srov. argumentaci výše.

Odvolatel namítá, že odkazem na zvláštní úpravu obsaženou ve správním řádu povinný subjekt pochybil, neboť žádost odvolatele nebyla žádostí o nahlédnutí do spisu, ale žádostí o poskytnutí informací ze správního spisu, tedy úpravu obsaženou ve správním řádu nebylo možno uplatnit. Povinný subjekt sice formálně postupoval dle zákona o svobodném přístupu k informacím, avšak materiálně tuto žádost posuzoval dle správního řádu, kdy odvolatele rovněž vyzval k doplnění právního zájmu a žádost o poskytnutí informací ze správního spisu posuzoval jako žádost o nahlízení do spisu.

Odvolatel namítá, že povinný subjekt zde postupoval v rozporu se zákonem, když poskytnutí požadovaných informací odmítl s poukazem na úpravu obsaženou ve správním řádu a vyhodnocením žádosti jako žádosti o nahlédnutí do spisu, a nikoliv jako žádost o poskytnutí informací dle zákona o svobodném přístupu k informacím.

Co se týče tvrzeného zneužití práva ze strany odvolatele, tak odvolutel namítá, že povinný subjekt vyřizující jím podanou žádost o informace nemá jediného důkazu o tom, že by odvolutel takto skutečně jednal. Odvolutel tvrzení, že zneužívá právo absolutně popírá. Odvolutel pouze žádal poskytnutí částí jednotlivého spisu vedeného v náhodně vybraném správním řízení. Odvolutelem podaná žádost nebyla irrelevantní, nesměřovala k zahlcení správního orgánu, případně ke ztížení jeho činnosti. Odvolutel svou žádostí nesledoval žádný jiný vedlejší účel, nadto ani povinný subjekt v rozhodnutí neuvedl, co by mělo být jiným cílem, než je dosažení účelu zákona. K tomu srov. pasáž z odůvodnění napadeného rozhodnutí: „*Takováto osoba postupuje formálně podle zákona, avšak **hlavním cílem** je zcela něco jiného než dosažení účelu zákona, tudíž takové jednání nepožívá ochrany.*“

Odvolutel proto namítá, že v případě, kdy žádal o poskytnutí informací a kdy uvedl, že poskytnutí požadovaných informací žádá z důvodu plnění studijních povinností, pak je neopodstatněné tvrdit, že jeho postupu je obcházením zákona a zneužitím práva. Na tom nemůže nic změnit ani skutečnost, že osoba účastníka řízení, z nějž odvolutel požaduje poskytnutí informací, je v jiných řízeních u správního orgánu zastupována zmocnencem, který si rovněž podal žádost o informace. Úvaha správního orgánu je tak mylná a vystavěná pouze na domněnkách, nikoliv faktech.

III.

Odvolutel na základě všech výše uvedených skutečností proto navrhuje, aby nadřízený povinný subjekt rozhodnutí o odmítnutí žádosti zrušil a nařídil povinnému subjektu – Magistrátu města Ostravy, aby požadované informace poskytl.

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

Předání odvolání

Č. j.: SMO/313111/17/DSČ/
Sp. zn.: S-SMO/240380/17/DSČ/8
INF-145/2017/zák. č. 106/1999

Vyřizuje:
Telefon:
Fax:
E-mail:

Datum: 22. srpna 2017

Krajský úřad
Moravskoslezský kraj
Odbor dopravy a chytrého regionu
28. října 117
702 18 Ostrava

- žádost o poskytnutí informace - předání odvolání

Podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „InfZ“), předáváme odvolání, které podal

[REDAKTOVÁNO] proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací ve smyslu InfZ.

Odvolatel podal dne 23.06.2017 žádost o informaci zasláním části spisu, a to konkrétně úředního záznamu, oznámení o přestupku, zákresu místa spáchání přestupku, obsahu spisu a protokolu z ústního jednání ze dne 23.5.2017 včetně protokolu o výslechu svědků, ze spisu vedeného u Magistrátu města Ostrava pod sp. zn. S-SMO/104929/17/DSČ, který je evidován na účastníka řízení [REDAKTOVÁNO] [REDAKTOVÁNO] v souvislosti s přestupkem v provozu na pozemních komunikacích. V zákoně lhůtě bylo vydáno usnesení k doložení právního zájmu nebo jiného vážného důvodu na poskytnutí listin ze spisového materiálu a následně po sdělení žadatele, že trvá na své původní žádosti, bylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, neboť povinný subjekt dospěl k závěru, že ustanovení § 38 správního řádu (nahlížení do spisu) je speciální právní úprava oproti obecné právní úpravě obsažené v InfZ.

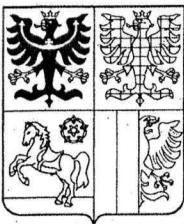
Odvolatel v podání namítá, že „povinný subjekt zastává nesprávné stanovisko, neboť žádost odvolatele nemá být posuzována jako žádost o nahlížení do spisu v režimu správního řádu, ale jako žádost o poskytnutí informací v režimu zákona o svobodném přístupu“, přičemž se dále vyjadřuje k rozsudku čj. 2 As 38/2007 – 78.

Současně má odvolec za to, že požadoval-li poskytnutí části spisu jinou formou než nahlédnutím do spisu, měl povinný subjekt tyto požadované informace poskytnout a nikoli odmítnout jeho žádost s odkazem na zvláštní úpravu obsaženou v ustanovení § 38 správního řádu. V další argumentaci uvádí, že „jeho žádost není obcházením zákona a zneužitím práva, jak se mylně domnívá povinný subjekt. Odvolec ve své žádosti jednoznačně uvedl, o jaké informace žádá, na výzvu správního orgánu uvedl i důvody, pro které žádá poskytnutí požadovaných informací (plnění studijních povinností).“

Povinný subjekt má za to, že zákon o informacích se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie správního spisu nebo jeho části v tomto případě upravuje zvláštní zákon, konkrétně ustanovení § 38 správního řádu. Tudíž máme za to, že informace nebyla poskytnuta s odkazem na výluku upravenou v § 2 odst. 3 zákona o informacích, neboť účelem zákona o svobodném přístupu k informacím totiž není nahradit postup upravený v režimu zvláštních předpisů.

Pokud se žadatel odvolává, že požaduje zaslání listin ze spisového materiálu z důvodu plnění studijních povinností, tak je nutno konstatovat, že osoba [REDACTED] figuruje i jako obecný zmocněnec v několika řízeních na zdejším odboru dopravně správních činností, kdy je propojen s dalšími obecnými zmocněnci jako např. [REDACTED] nově se prezentující Asociaci pro poskytování právní ochrany, [REDACTED] apod., kdy je mu na základě udělených plných mocí umožňováno nahlížení do spisových materiálů a předávány pořizované kopie.

Přílohy: 1/spis

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor dopravy a chytrého regionu
28. října 117, 702 18 Ostrava

čj: MSK 109093/2017
Sp. zn.: DSH/24394/2017
084.3 V5

Vyřizuje:
Telefon:
Fax:
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 8. 9. 2017

Toto rozhodnutí nabylo právní moci

dne 8. 9. 2017

03

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu (dále „krajský úřad“), v přenesené působnosti na základě § 67 odst. 1 písm. a) zák. č. 129/2000 Sb., o krajích, § 89 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 16 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále „zák. o informacích“), na základě odvolání [REDACTED] (dále „žadatel“), prezcoumal rozhodnutí Magistrátu města Ostravy (dále „magistrát“) ze dne 17. 7. 2017, čj. SMO/265335/17/DSČ/ [REDACTED] o odmítnutí žádosti o informace podle § 15 odst. 1 zák. o informacích, a rozhodl takto:

Podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se napadené rozhodnutí **ruší** a věc se **vrací** k novému projednání správnímu orgánu prvního stupně.

Odůvodnění

Žadatel podal u magistrátu dne 23. 6. 2017 žádost o informaci podle zák. o informacích, přičemž žádal o poskytnutí části spisu sp. zn. S-SMO/104929/17/DSČ, a to konkrétně úředního záznamu, oznamení o přestupku, zákresu místa spáchání přestupku, obsahu spisu a protokolu z ústního jednání ze dne 23. 5. 2017, včetně protokolu o výslechu svědků. Žádal o zaslání požadovaných informací na elektronickou adresu [REDACTED]

Magistrát napadeným rozhodnutím žádost o informaci odmítl.

Žadatel podal proti rozhodnutí včasné blanketní odvolání, které na výzvu magistrátu doplnil o odvolací důvody. V odvolání žadatel namítá, že jeho žádost neměla být posouzena jako žádost o nahlízení do spisu, nýbrž jako žádost o poskytnutí informací v režimu zák. o informacích. Magistrát sice žádost vyřídil v režimu zákona o informacích, ale s odkazem na zvláštní úpravu správního řádu, která však podle žadatele neměla být aplikována. Proto také nebylo na místě požadovat po něm doložení právního zájmu. Namítá, že rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, kterým magistrát především argumentuje, řešil situaci, kdy žadatel požadoval kompletní správní spis ve své věci. Žadatel však v dané věci žádá pouze o část správního spisu, a to nikoli spisu ve své věci, neboť v té věci není účastníkem řízení. Dále namítá, že správní řád upravuje procesní právo účastníků řízení, příp. jiných osob, seznámit se s obsahem spisu,

Zavedli jsme systém environmentálního řízení a auditu

Tel.: 595 622 222
Fax: 595 622 126
ID DS: 8x6bxsd

IČ: 70890692
DIČ: CZ70890692
Úřední hodiny Po a St 8.00–17.00; Út a Čt 8.00–14.30; Pá 8.00–13.00

Bankovní spojení: Česká spořitelna, a. s. -- centrála Praha
Č. účtu: 1650676349/0800

www.msk.cz

formou tohoto seznámení je fyzické nahlédnutí; tato úprava však nevylučuje možnost uplatnění hmotného práva na informace formou žádosti dle zák. o informacích, a to jinou formou než fyzickým nahlédnutím do spisu. Dále namítá, že jeho žádost není zneužitím práva, v žádosti jednoznačně uvedl, o jaké informace žádá, na výzvu správního orgánu uvedl i důvody žádosti (plnění studijních povinností), žádost není irrelevantní, nesměřuje k zahlcení magistrátu ani ke ztěžení jeho činnosti, žadatel žádostí nesledoval žádný vedlejší účel, magistrát ani neuvedl, co by mělo být tímto jiným účelem, magistrát nemá o zneužití práva žádný důkaz. Žadatel pouze žádal poskytnutí části spisu v náhodně vybraném správním řízení. Navrhoje, aby krajský úřad napadené rozhodnutí zrušil a nařídil magistrátu požadované informace poskytnout.

Krajský úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy a zjistil následující.

Magistrát v napadeném rozhodnutí nejprve správně konstataje, že žadatel není účastníkem řízení ani zmocněncem účastníka řízení. Dále však v návaznosti na toto konstatování poněkud nesrozumitelně uvádí, že tudíž nelze dovozovat, jaký právní zájem nebo jiný vážný důvod má žadatel k poskytnutí části spisu. Zdá se tedy, že magistrát žádost žadatele neposoudil jako žádost podle zák. o informacích – ačkoli se zjevně o takovou žádost jedná, neboť žadatel se v ní výslově domáhá poskytnutí informace podle zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím – nýbrž že ji posoudil jako žádost o nahlízení do spisu podle § 38 správního řádu. Dále magistrát v rozhodnutí poněkud nesrozumitelně uvádí, že „žádost o informaci podal subjekt, který není zmocněncem účastníka řízení, čímž vznikla pochybnost, že účastník řízení takovéto zmocnění skutečně vydal“. Krajskému úřadu není zřejmé, z jakého důvodu magistrát postrádá zmocnění žadatele účastníkem řízení, z něhož žadatel informace požaduje, když žádost o informaci může obecně podat kdokoliv, nejen účastník řízení či osoba jím zmocněná. Dále magistrát uvádí, že proto vydal usnesení k doložení právního zájmu nebo jiného vážného důvodu, „aby bylo možno žádost posoudit v režimu informačního zákona“. Tato úvaha je již zcela nesrozumitelná, neboť podle zák. o informacích nemá žadatel povinnost prokazovat právní zájem nebo jiný vážný důvod; není proto zřejmé, z jakého důvodu magistrát toto požaduje prokázat, když k posouzení žádosti „v režimu“ zák. o informacích je právní zájem či jiný vážný důvod bezpředmětný. Pokud měl magistrát na mysl právní zájem či jiný vážný důvod k nahlízení do spisu ve smyslu § 38 odst. 2 správního řádu, pak krajský úřad opakuje, že žádost žadatele je dle svého označení i obsahu jednoznačně žádostí podle zák. o informacích. Přitom k tvrzení žadatele, které žadatel uvedl ve svém podání ze dne 3. 7. 2017, že informace požaduje „z důvodu plnění studijních povinností“, se magistrát nijak nevyjádřil. V této části je rozhodnutí magistrátu nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost.

Tím ovšem krajský úřad nijak nepolemizuje se závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, podle kterého je postup podle § 38 správního řádu natolik komplexní že je podřaditelný pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. Krajský úřad rovněž poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2012, čj. 9. Ans 7/2012 – 56, který se sice přímo nezabývá otázkou poskytnutí informace, neboť jde o žalobu na nečinnost, nicméně v jeho závěru soud *obiter dictum* odkazuje právě na výše cit. rozsudek 2. senátu s tím, že „*nahlízení účastníka řízení do spisu podle správního řádu je specifickým a komplexně upraveným postupem poskytování informací, na které se informační zákon nevztahuje, neboť se jedná o zvláštní právní úpravu ve smyslu § 2 odst. 3 tohoto zákona*“, aniž rozlišuje mezi žádostí o celý spis a žádostí o část spisu.

Nicméně důvodem odmítnutí žádosti napadeným rozhodnutí byla nikoli skutečnost, že by se snad jednalo o žádost o nahlízení do spisu, nýbrž závěr magistrátu, že žádost je obcházením zákona, resp. zneužitím práva. Tento závěr magistrát odůvodnil pouze takto: účastník řízení, z něhož žadatel požaduje informace, je

účastníkem dalších řízení vedených magistrátem (příkladmo jsou uvedeny tři spisové značky), v nichž je zastoupen převážně společností ODVOZ VOZU s.r.o., přičemž tato společnost podala žádost o informace formou zaslání části spisů vedených v těchto řízeních.

Krajský úřad má za to, že z uvedených skutečností nemusí ještě nutně vyplývat, že jednání žadatele spočívající v podání předmětné žádosti je zneužitím práva. Skutečnost, že jiná osoba, která byla zmocněncem stejného účastníka řízení, požadovala v jiných řízeních informace ze spisu, ještě sama o sobě neimplikuje, že je zneužitím práva, pokud nyní žadatel, který není zmocněncem účastníka, požaduje informace ze spisu v jiném řízení téhož účastníka. Magistrát přitom ani neuvádí, zda žadatel vystupuje obdobným způsobem ve více řízeních nebo pouze v tomto jediném projednávaném případě. Rovněž neuvádí nic o tom, jakým způsobem byly vyřízeny žádosti společnosti ODVOZ VOZU s.r.o. ve zmíněných jiných řízeních.

Dále k tomu magistrát uvedl, že v řízení, z něhož žadatel nyní požaduje informace, je účastník řízení zastoupen jiným zmocněncem, který má právo nahlížet do spisu podle § 38 odst. 1 správního rádu. Toto konstatování však obecně vyplývá ze zákona a nemá žádnou relevanci ve vztahu k žádosti žadatele.

Zákaz zneužití práva musí být chápán jako výjimka z pravidla, a proto musí být uplatňován restriktivně (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2011, čj. 1 As 27/2011 – 81). Jestliže magistrát dospěl k závěru, že podání žádosti o informace žadatelem není výkonem práva (práva na informace), nýbrž jeho zneužitím, musí být takové zneužití práva v každém jednotlivém případě spolehlivě doloženo a důkladně odůvodněno. Takové odůvodnění však krajský úřad v napadeném rozhodnutí postrádá.

Krajský úřad proto vzhledem z výše uvedenému napadené rozhodnutí ruší a věc vrací magistrátu k novému projednání.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního rádu).

odbor dopravy a chytrého regionu

Rozdělovník

1. Účastníci řízení:

 Magistrát města Ostravy

2. Na vědomí:

3/3

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

Č. j.: SMO/392986/17/DSČ/
Sp. zn.: S-SMO/240380/17/DSČ/10
INF - 145/2017/zák. č. 106/1999 Sb.

V Ostravě dne 03. října 2017

ROZHODNUTÍ

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl, že žádost, kterou dne 23.06.2017 podal ve smyslu ustanovení § 4 téhož zákona

[REDAKTOVÁNO] ve věci poskytnutí informace zasláním části spisu, a to konkrétně úředního záznamu, oznámení o přestupku, zákresu místa spáchání přestupku, obsahu spisu a protokolu z ústního jednání ze dne 23.5.2017 včetně protokolu o výslechu svědků ze spisu vedeného pod sp. zn. S-SMO/104929/17/DSČ, se ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 téhož zákona,

o d m í t á .

O d ú v o d n ě n í

Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, byla doručena dne 23.06.2017 žádost [REDAKTOVÁNO] o poskytnutí informace podle ustanovení § 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve které požaduje zaslání části spisu, a to konkrétně úředního záznamu, oznámení o přestupku, zákresu místa spáchání přestupku, obsahu spisu a protokolu z ústního jednání ze dne 23.5.2017 včetně protokolu o výslechu svědků, ze spisu vedeného u Magistrátu města Ostrava pod sp. zn. S-SMO/104929/17/DSČ, a to v souvislosti se správním řízením vedeným pro porušení podmínek provozu na pozemních komunikacích a následnou objektivní odpovědností provozovatele vozidla za správní delikt podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“).

Magistrát města Ostravy vede řízení o správním deliktu, neboť provozovatel vozidla podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.

Ve vztahu k podané žádosti je především nutno zdůraznit, že žadatel o informace [REDAKTOVÁNO] není účastníkem ani zmocněncem v řízení o správním deliktu, který je veden pod sp. zn. S-SMO/104929/17/DSČ, tudíž nelze dovozovat jaký právní zájem nebo jiný vážný důvod k poskytnutí části spisového materiálu je spatřován.

Judikatura Nejvyššího správního soudu týkající se práva na informace a jeho vztahu k právu na nahlížení do spisu podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se v průběhu času názorově vyvíjela, a to i v návaznosti na samotné změny právní úpravy, týkající se jak změny správního řádu, tak změny zákona o informacích. Novější judikatura Nejvyššího správního soudu se přitom ustálila na názoru, že právní úprava institutu nahlížení do spisu podle (nového) správního řádu je natolik komplexní, že vylučuje aplikaci zákona o svobodném přístupu k informacím, včetně případů, kdy účastník řízení požaduje informaci v podobě kopie správního spisu.

V tomto směru se lze odkázat zejména na rozsudek NSS ze dne 13.8.2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, ve kterém se uvádí: „Právě požadavek komplexnosti úpravy splňuje institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Ten totiž upravuje jak okruh osob, jímž takové právo svědčí (odst. 1, 2 – žalobci ve zde posuzovaném případě takové právo jednoznačně svědčilo), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Rozhodnutí, jímž je vysloveno, že se nepovoluje nahlížet do správního spisu (odst. 5), je navíc přezkoumatelné ve správném soudnictví (...). Z uvedeného je patrné, že ustanovení § 38 zakotvuje natolik komplexní postup při poskytování informací, který je podřaditelný pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím“ a dále: „Vzhledem k tomu, že nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou, se zákon o svobodném přístupu k informacím vůbec neužije. Výslovně to stanoví § 2 odst. 3 tohoto zákona [Zákon se nevtahuje na poskytování (...) informací podle zvláštního právního předpisu].“ V nyní účinném znění § 2 odst. 3 cit. Zákona zní: „Zákon se nevtahuje na poskytování informací (...), pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování...“, to však na výše vyloženém stanovisku NSS nic nemění, neboť jde jen o jinou formulaci téhož.

Tento právní názor lze rovněž opřít o rozsudek NSS čj. 9 Ans 7/2012 - 56, ve kterém se mimo jiné uvádí, že „Přesvědčení povinného subjektu o tom, že požadovaná informace nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, nezbavuje tento subjekt povinnosti vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona podané v režimu tohoto zákona. Závěr o tom, že se jedná o informaci, jejíž poskytování upravuje zvláštní zákon (§ 2 odst. 3 informačního zákona), v sobě již zahrnuje věcné posouzení žádosti, jež musí být možné přezkoumat v odvolacím, případně v navazujícím soudním řízení.“.

Úprava obsažená v ustanovení § 2 odst. 3 InfZ slouží k tomu, aby se nezdvojovala úprava přístupu k informacím, nikoliv aby bylo přístupu k informacím zamezeno. Účelem zákona o svobodném přístupu k informacím totiž není nahradit postup upravený v režimu zvláštních předpisů. Nejvyšší správní soud ve svých závěrech setrvale vychází z toho, že široce pojatý svobodný přístup k informacím ve veřejné sféře je jednou z nejfektivnějších cest k transparenci veřejné moci, k její všeestranné, účinné a kontinuální veřejné kontrole a jedním z nástrojů snižujících možnosti jejího zneužívání. Na druhé straně však nelze přehlédnout, že kverulační, zjevně šikanózní, či dokonce pracovní kapacitu orgánů veřejné moci z různých důvodů cíleně paralyzující výkon tohoto práva může mít významné negativní důsledky, které za určitých okolností mohou popřít dokonce i smysl a účel práva na svobodný přístup k informacím.

Spis příslušné spisové značky, jehož faktické okopírování části a zaslání žadatel požaduje, je tedy správním spisem, a na základě ustanovení § 38 odst. 1 správního řádu mají právo nahlížet do spisu účastníci a jejich zástupci, kteří se tak mohou bezprostředně seznámit s jeho obsahem a rovněž mají právo na pořízení kopí listin z něj.

Ve smyslu ustanovení § 38 odst. 2 správního řádu umožní správní orgán jiným osobám nahlédnout do spisu, prokáží-li právní zájem nebo jiný vážný důvod a nebude-li tím porušeno právo některého z účastníků, popřípadě dalších dotčených osob anebo veřejný zájem.

Z podané žádosti o informace, a z jejího obsahu je zřejmé a prokazatelné, že osoba žadatele o informace [REDACTED] není účastníkem či zmocněncem v daném řízení a není ani osobou, která prokázala právní zájem nebo jiný vážný důvod k poskytnutí kopie části spisového materiálu. Svou žádost žadatel odůvodňuje pouze tím, že poskytnutí části spisu žádá z důvodu plnění svých studijních povinností.

S osobou účastníka řízení je vedeno několik dalších řízení, ve kterých je zastoupen „obecnými zmocněnci“, kteří průběžně požadovali informace formou zaslání části spisu např. vedeného pod sp. zn. S-SMO/019403/17/DSČ, (INF-121/2017 a opakovaně INF-157/2017) společnost ODVOZ VOZU s.r.o., a taktéž [REDACTED] (INF-163/2017), dále společnost ODVOZ VOZU s.r.o. u spisu S-SMO/070378/17/DSČ (INF-140/2017) a spisu S-SMO/343486/17/DSČ (INF-9/2017) a rovněž společnost FLEET Control s.r.o. u spisu S-SMO/325953/14/DSČ (INF-195/2017). Všechny původní žádosti o

informace od společnosti ODVOZ VOZU s.r.o., FLEET Control, s.r.o. a byly odmítnuty z důvodu kompletnosti zvláštní právní úpravy dle ustanovení § 38 správního řádu.

Pokud žadatel [REDACTED] deklaruje, že žádá o zaslání části spisu z důvodu plnění studijních povinností, tak nutno konstatovat, že dotčená osoba vystupuje sám jako obecný zmocněnec v několika řízeních, anebo je zmocněn k úkonům za Asociaci pro poskytování právní ochrany, namátkově S-SMO/144684/17/DSČ, S-SMO/180803/17/DSČ, S-SMO/330537/16/DSČ, S-SMO/210396/17/DSČ, kdy je nepochybně, že jeho činnost je provázána s výše uvedenými obecnými zmocněnci, kteří zastupují i další účastníky řízení.

Ve světle výše uvedeného lze bez sebemenších pochybností považovat postup, který zvolil žadatel o informace, v návaznosti na činnosti těchto obecných zmocnenců, za vědomé jednání, které je rozporné se smyslem a obsahem InfZ, a je možné jej posuzovat jako cílené jednání, které postrádá smysl a účel práva na svobodný přístup k informacím. Takovýto postup je formálně podle zákona, avšak hlavním cílem je zcela něco jiného než dosažení účelu zákona. Konkrétně v daném případě, lze žádat [REDACTED] o poskytnutí informace, hodnotit jako obcházení zákonné úpravy, a proto povinný subjekt rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a žádost odmítl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, odboru dopravy a chytrého regionu, a to prostřednictvím podání u povinného subjektu - Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začíná plynout dnem následujícím po dni doručení písemnosti adresátovi, přičemž v případě, kdy adresát nebyl při doručení písemnosti zastižen, a písemnost byla uložena u doručovatele, se podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu pokládá písemnost za doručenou desátým dnem od data uložení. V souladu s ustanovením § 85 odst. 1 správního řádu má včas podané odvolání odkladný účinek. Podle ustanovení § 82 odst. 2 musí mít podané odvolání náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, tedy z něj musí být patrnou, kdo odvolání činí, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu je napadáno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy.

„otisk úředního razítka“

Rozdělovník: 1 x [REDACTED]
1 x spis